

Αγία μάρτυς Γλυκερία και ο άγιος Λαοδίκιος, ο δεσμοφύλακας

/ [Πεμπτουσία](#)

Κατά το πρώτο έτος της βασιλείας του Αντωνίνου του Ευσεβούς (138) ζούσε στην Τραϊανούπολη μία νέα χριστιανή, θυγατέρα ενός υψηλόβαθμου Ρωμαίου αξιωματούχου, αφιερωμένη στην στερέρωση των ντόπιων χριστιανών στην πίστη. Ανήμερα μιας ειδωλολατρικής εορτής, σφράγισε το μέτωπό της με το σημείο του Σταυρού και προχώρησε προς τον διοικητή Σαβίνο που παρευρισκόταν στον ναό, ομολογώντας αβίαστα ότι ήταν δούλη του Χριστού. Ο Σαβίνος την διέταξε να θυσιάσει στους θεούς, εκείνη κατευθύνθηκε προς τα είδωλα και με την επίκληση του ονόματος του Σωτήρος κατακρήμνισε το άγαλμα του Διός και εν συνεχεία το συνέτριψε.

Οι ειδωλολάτρες όρμησαν κατεπάνω της με λύσσα και επιχείρησαν να την λιθοβολήσουν, αλλά οι πέτρες δεν μπορούσαν να την πλήξουν. Την κρέμασαν τότε

από τα μαλλιά και της ξέσχισαν την σάρκα με σιδερένια νύχια, κατόπιν δε την έρριξαν στην φυλακή και την άφησαν δίχως τροφή και νερό επί πολλές ημέρες. Άγγελος Κυρίου όμως της έφερε τροφή και ενδυνάμωσε μέσα της την ελπίδα των μελλόντων αγαθών. Έτσι, όταν ο διοικητής την κάλεσε πάλι να παρουσιασθεί, με κατάπληξη την είδε να εμφανίζεται μπροστά του χαίροντας άκρας υγείας και λάμποντας από την παρρησία της προς τον Θεό.

Ο Σαβίνος έπρεπε να μεταβεί στην Ηράκλεια της Θράκης και πήρε μαζί του την Γλυκερία. Έγινε δεκτή με σεβασμό από τον επίσκοπο Δομίτιο και τους χριστιανούς που είχαν πληροφορηθεί τον ανδρείο αγώνα της. Παρουσιάσθηκε ξανά στο δικαστήριο, καταδικάσθηκε να καεί ζωντανή, όμως ουράνια δρόσος έπεσε και έσβησε την κάμινο στην οποία την είχαν ρίξει. Ο δικαστής τότε έδωσε εντολή να γδάρουν το δέρμα της κεφαλής της και την οδήγησαν πίσω στην φυλακή εν αναμονή νέων βασανισμών. Και αυτή την φορά, άγγελος ήλθε να την συνδράμει. Μπροστά σε παρόμοια θεϊκά σημεία, ο δεσμοφύλακας Λαοδίκιος μεταστράφηκε και σύντομα καταδικάσθηκε σε αποκεφαλισμό.

Τέλος, η αγία παρεδόθη στα θηρία. Ένα λεοντάρι χύμηξε με μανία κατεπάνω της, αλλά αίφνης έκοψε την ορμή του και ήλθε να γλείψει τρυφερά τα πόδια της. Ένα άλλο λεοντάρι όρμηξε και με μια ελαφριά δαγκωματιά, δίχως να της προκαλέσει το παραμικρό τραύμα, επέτρεψε στην Γλυκερία να συναντήσει μέσα σε αγαλλίαση τον επουράνιο Νυμφίο της.

Ο δικαστής βρήκε λίγο αργότερα άθλιο θάνατο, ενώ ο επίσκοπος πήγε να ενταφιάσει το σκήνωμα της ανδρείας αθλήτριας του Χριστού, όχι μακριά από την πόλη. Στον τόπο εκείνο ανηγέρθη αργότερα μέγας και περίλαμπρος ναός, όπου ετιμάτο η αγία Γλυκερία από όλους τους κατοίκους της Ηράκλειας, της οποίας έγινε πολιούχος. Το λείψανό της κατόπιν μεταφέρθηκε στην Λήμνο. Από την κάρα της, που παρέμεινε στην Ηράκλεια, εξακολούθησε να αναβλύζει τίμιο μύρο, το οποίο ως πηγή ζώσα θεράπευε πλήθος προσκυνητών.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Μάιος, εκδ. Ίνδικτος, σ. 153-154)